28/06/2022

СЛОВО-ОТГОВОР на Негово Преосвещенство Главиницкия епископ Макарий

Ваше Високопреосвещенство, Богомъдри архипастири и отци, братя и сестри,
Св. ап. Павел казва: „Всякой в каквото звание е призван, братя, в него и да остава пред Бога“ (Кор. 7:24). По решение на архиереите-членове на Св. Синод на Българската православна църква бях призван към най-отговорното и благодатно служение, а именно епископското служение. Него осмислям чрез апостолското слово: „...нас, апостолите, Бог постави най-последни, като осъдени на смърт, понеже станахме зрелище на света – на Ангели и човеци... Ние сме безумни зарад Христа, а вие сте мъдри в Христа; ние сме немощни, а вие силни; вие сте славни, а ние безчестни“ (1 Кор. 4:9-10). Предназначението на епископа е едно – да стане залог за умъдряването, оздравяването и прославата на своето паство. Заради него, когато е нужно, той да търпи глад и всякаква друга материална нищета, да благославя хулителите си и да понася гоненията, като с това се превърне в подражател на Христа.
Отговорността, която ми се възлага, е в съдбовно за народа и страната ни време. Утежнените от събитията по света политическа, икономическа и социална сфери изправят Църквата пред сериозни предизвикателства. Сред сънародниците ни, от години подложени на изпитания от чужди и от свои, цари разделение, ненавист и неверие. Просто е! Евангелието ни учи: „Бог е

Любов“ (1 Йоан 4:8). Без Любовта човек се разпада, а разпадащият се човек създава разделени общества. Малцина са онези, които възприемат храма като кораб на спасението и лечебница на душата. Отвлечени от „мартини грижи“ родителите пропускат времето за въцърковяване на своите деца. За потопената пък в безбрежната виртуална реалност младеж Христос е само име, без никакво съдържание и образ. Моята помощ, обаче, е у Господа, който сътвори небето и земята! Духовното наследие, което и аз, най-последния измежду чадата на преподобни Йоан Рилски, приех, особено ме задължава към новопросветените люде от единокръвния си народ, които да утвърждавам и наставлявам да изоставят нелепите езически обичаи и зли нрави, както сам св. Йоан пише в своя Завет. Ще отдам Божието Богу (Марк 12:17), Който единствен може да превърне каменно сърце в чедо на Авраама (Мат. 3:9).

Ваше Високопреосвещенство, за пръв път пътищата ни се пресякоха преди 27 години, когато като ученик прекрачих прага на Пловдивската духовна семинария. Като ефимерий и преподавател по Богослужение от Вас получих първите си познания за светите Тайнства и богослужебните последования, които толкова възлюбих, че и до сега не съм прекъсвал връзката си с тях. По Божий промисъл и от този момент предстои първите си стъпки в епископското служение да направя под Вашето ръководство като опитен и изряден архиерей. За тези Ваши качества свидетелстват не моите думи, а делата Ви, на които съм свидетел от деня, в който прекрачих прага на богодаруваната Ви Русенска епархия. Уверявам Ваше Високопреосвещенство, че няма да жаля силите си, докато изпълнявам възложеното ми от Св. Синод послушание на Ваш викарен епископ. Моля се горещо покров и занапред да са ми всички български светии, чиято памет празнуваме днес: преподобният Йоан Рилски Чудотворец, равноапостолните братя Кирил и Методий, техните споборници Климент, Наум Сава, Горазд и Ангеларий, благоверният княз Борис-Михаил, Доростолските, Баташките и Новоселските мъченици, преподобният Димитър Басарбовски и целият честен лик, който е похвала и дръзновение за изстрадалия наш български народ.

Високопреосвещени Владико, чрез Вас изказвам благодарността си към Негово Светейшество Българския патриарх Неофит и към целия епископат на Българската православна църква, задето ме удостоиха с честта оттук насетне да работя заедно с тях на Божия виноград, за благото на нашата Църква и обичната ни родина. Благодаря на Негово Преосвещенство Адрианополския епископ Евлогий за бащинските грижи, които положи за мен, докато бях част от братството на Рилската света обител. Благодаря на преподавателите си в духовните школи, в които преминаха най-важните в

изграждането ми като личност и бъдещ клирик години. Благодаря на духовниците, които съм имал образец за подражание и са разпалвали ревността ми по Бога. Благодаря за всичко, защото такава е била спрямо мен волята Божия в Христа Иисуса (Сол. 5:18).
Всичкото си упование на Тебе възлагам, Майко Божия, запази ме под Твоя покров! Амин.

bg-patriarshia.bg